

özel durum: Afganistan'daki çocuklar

yaklaşık 16 milyon çocuk

Afganistan'da kimi çocuklarla konuşuyoruz; hepsi ayrı ayrı dertler anlatıyor: “Raketaları evimize yağdırdılar, o geceden sonra Hamid geceleri uyuyamıyor”. “Bibigül’ün babasını onun gözleri önünde öldürdüler. O günden beri tek bir söz bile konuşamadı”. “Üç seneden beri mülteci kampında (lagerde) kalıyoruz. Bu üçüncü kıştır, ısıtırmak için bir şey bulamıyoruz”.

Afganistan, yirmi seneden beri savaş içinde bulunuyor. Bu savaşlar bütün çocukların yüreklerinde derin yaralar bırakmıştır. Şimdi büyüyen kuşak, bir gün olsun, barış yüzünü görmemiştir. Bu şimdiki kuşak tek bir ders öğrendi: “Bütün problemlerini kaba kuvvetle çözebilirsin”. Bütün devlette korkunç fakirlik var ve yeterince hastane ve doktorlar bulunmuyor. Onun için Afganistan'da doğan her yüz bebekten 257 kızan beş yaşını doldurmadan ölüyor; bu da bütün dünyanın en yüksek protsentlerdendir. Bunların çoğu ağır hasta değildir, ilacı kolay bulunan hastalıklardan ölüyor.

Bir sene önce fanatik müslüman taliban hükümeti düştü, ama gene de devlette huzur ve sakinlik bulunmuyor. Alt yapı, yani sokaklar, kanalizasyon, yollar, demir yolları v.s., büsbütün çökmüştür. Hala her ay çeşitli gruplar birbirleriyle savaşıyorlar. Afganistan yüksek dağlarla kaplı bir yerdir, onun için hükümet için en ırak köşeleri kontrol etmek çok zordur. Milyonlarca aile savaştan komşu devletlerine kaçmıştır (en çok Pakistan ve İran'a). Savaş sona erdikten sonra, yavaş yavaş kendi köyleri ve kasabalarına dönüyorlar. Ama oraya geldikleri zaman bütün köyün ya da mahallenin yok olduğunu görüyorlar. Savaşta çoğu kişilerin evleri bombalanmıştı. Böylelikle kendi devletinde göçmen oluyorlar. Evsiz barksız, boş boş gezmek zorundalar. Çoğu da iş bulamıyor, onun için çocukların çoğu fukaralık ve açlık içindeler.

Afganistan'ın çocuklarına yardım etmek için değişik organizasyonlar uğraşıyor.

Mesela, başkent Kabul'da birçok yıkık evlerde okullar kuruldu. Gene de, herşey normal duruma dönene kadar, gerçek barış olana kadar, daha uzun yıllar geçecek.

Bütün bu acılık ve perişanlık içinde gerçek umut veren ve yolu gösteren tek biri var: o da İsa Mesih'tir. Evler tekrar yapılabilir, iş yerleri yeniden kurulabilir, ama kırık yürekleri sarabilen bir tek Odur. Fakat ne yazık ki, şimdiye kadar ancak çok az kızan Onun adını duymuştur. Bu özellikle Afganistan'ın ırak yerleri için geçerlidir. Öyle yerler var ki, yüksek balkanlarda bulunuyor ve yalnız eşeklerle, günlerce yayan gitmekle ulaşılabilir. Orada elbet de hiç kimse henüz müjdeyi duymuş değildir. Büyük kasabalarda gene, Talibanların etkisi hissediliyor. Onlar halkı Hristiyan devletlere, hatta bütün Hristiyanlara karşı kışkırtmışlardı.

Müjde yaymanın en güzel yolu radyo yayınlarıdır. Birbirlerinden uzak ve tek başına yaşayan imanlılar var. Onlar için radyo programları ruhsal yiyenti için tek kaynaktır. İmanlı kitaplar ancak çok zor bulunuyor, hele hele çocuklar için kitaplar. Onun için bu devlette müslüman çocuklar için İsa'nın müjdesini duymak nerdeyse imkansızdır. Talibanlar düştükten sonra bile Afganistan çok koyu bir müslüman devletidir ve hristiyanlık hakkında konuşmak, gene de çok yasaktır. Büyük müjdeleme olayları (evangelizatsiyalar) aslında daha çok zarar getiriyor, çünkü onların arkasından hükümet daha sıkı yasalar çıkarıyor. Birçok imanlı pratik bir biçimde yardım edip bedensel ihtiyaçlara karşılık vermeye çalışıyor.

Fakat Afganlı çocukların hepsi Afganistan'da yaşamıyorlar. Son yirmi sene içinde halkın üçte biri (sekiz milyon kişi) başka devletlere kaçmıştır. Afgan aileler hemen hemen dünyanın her bir devletinde bulunuyor. Tabii ki, o devletlerde bulunan Afganlı çocuklar için İsa'nın müjdesini işitmek daha kolaydır. Öbür taraftan kimi Afganlı aileler, yurt dışında iken daha fazla müslümanlığa sarılırlar. Bu durum başka devletlerde bulunan Afganlı çocuklar için çok büyük zorluk getiriyor. Yaşadıkları devletin kültürü başka, kendi hanesinin kültürü başkadır.

DUA KONULARI:

- Afganistan'ın içinde yaşayan çocuklar, müjdeyi duymaya ve anlamaya fırsat bulsunlar.
- Afganistan'da artık gerçek barış olsun ve savaş yıllarında yaralanmış olan kızan yürekleri iyileşebilsin.
- Afganistan devlet olarak dünyaya daha açık olsun. Öyle ki, imanlı kitaplar da serbestçe getirilip satılabilin.
- Başka devletlerde yaşayan Afganlıların çocukları da İsa'yı tanısinlar.